

“De ontwikkelingen gaan door”

Werkverslag November 2018

Door Anny van Orsouw

Niet de meest aantrekkelijke maand om af te reizen naar Sri Lanka. November is het regenseizoen! Toch vertrekt voorzitter Jan met in zijn kielzog bestuurslid Anny en vrienden Bernadette en Ewald Terra. Vrienden waarmee Jan en Anny in het jaar 2000 Sri Lanka op de fiets verkenden.

De projecten

Na een dag acclimatiseren trekken we het binnenland in. Een van de eerste projecten die we bezoeken is dat van Zuster Placida. Zij heeft casco stenen huisjes laten bouwen voor vijf dakloze families. Door de eenzijdige en vaak het ontbreken van betaalbare voeding en een goed onderdak, komen ondervoeding, obesitas, infecties en allerlei ziektes veel voor, ook hier. De Stichting heeft hier voor een watervoorziening gezorgd. De mensen zijn zeer dankbaar voor de hulp en de vaders blij met de baan die ze gekregen hebben. De afbouw wordt nu door de gezinnen zelf opgepakt, het begin is gemaakt. Nu er water is, worden er langzaam plannen gemaakt voor de bouw van meer huizen. “Zuster Placida is als een moeder voor deze groep mensen”, zegt een van de bewoonsters.

Het wordt een tocht langs onder andere enkele afgeronde projecten om te kunnen rapporteren naar de sponsors. We nemen ons petje af voor de werkploeg die vaak in zware en gevaarlijke omstandigheden de water- en sanitaire voorzieningen maakt; materialen hoog de berg opsjouwt, kilometers door het struikgewas met slangen leidingen legt en putten uitdiept waarvan de diepte je duizelig maakt. Maar het maakt je ook week als je de dankbaarheid van deze werklieden ziet naar Jan. De meeste werkers hebben ook niet meer dan een zeer eenvoudig huisje en een gezin met (groot)ouders om voor te zorgen. Wanneer de regen het werken op de projecten onmogelijk maakt en er geen inkomen is, dan is de spoeling dun. Geen vast salaris, maar een dagloon voor gewerkte uren. Wat doe je dan als je moeder ziek wordt en je hebt medicijnen nodig? Dit is een regelmatig voorkomende situatie. Voortaan zullen de niet werkbare dagen gedeeltelijk gecompenseerd worden en kan men een voorschot krijgen op het dagloon als er calamiteiten zijn. Ook heeft de Stichting een ziektekostenverzekering voor de werkers afgesloten. Bijna het hele team is vanaf het begin al werkzaam voor de projecten.

Scholen

We bezoeken ook enkele scholen, ook waarvan de projecten al een paar jaar geleden zijn gerealiseerd. Op een school kwam een juffrouw ons begroeten. We toonden belangstelling voor de tuin en meteen vertelde ze vol enthousiasme over de watervoorziening en de activiteiten die ze nu met de kinderen kunnen doen. Dankbaarheid en blijdschap ook op andere scholen en veel vriendelijke mensen, zo hebben we ervaren.

Sommige scholen hebben duidelijk ook een probleem met de verouderde gebouwen en faciliteiten, vaak bijna 100 jaar oud. De overheid heeft dit ingezien en gaat de komende jaren geld vrijmaken om de renovatie ter hand te nemen.

Opvallend zijn ook de minimale leermaterialen. Weinig tot geen beeldende lesondersteuning. Wat zouden ze trots zijn als ze ook een digibord hadden, zoals in de Nederlandse scholen.

Bezoek aan twee waterprojecten van gemeenschappen

Amper de indrukken verwerkt of we staan oog in oog voor de volgende afspraak in Kalugala met landarbeiders met een serieus waterprobleem. Water voor de rijstvelden is er voldoende, maar door een jarenlang gebruik van pesticide is het grondwater ernstig vervuild. Veel mensen hebben daardoor nierproblemen gekregen. Een oude man zegt tegen Jan: “Help ons alstublieft aan schoon drinkwater. Ik heb een nierziekte, doe het niet voor

mij maar doe het voor onze kinderen.” Father Bennet heeft ons naar dit dorp geleid en hij hoopt dat we deze arme dorpsbewoners een hart onder de riem kunnen steken. Er worden plannen gemaakt om het water uit een natuurlijke bron van een nabij gelegen berg naar het dorp te transporteren. Het liefst zouden we vandaag met het project beginnen. Ondertussen, eind december, is het plan compleet uitgewerkt, nu nog de financiële ondersteuning!

De tweede gemeenschap is in Pelehala een bergachtig gebied. Er is een grote bruikbare waterput en de huizen staan verspreid op grote afstand hiervan. Het slepen met waterkannen, berg op berg af, kan verledentijd worden als de Stichting op hoogte een watertoren bouwt en een leidingnetwerk aanlegt naar de huizen. Het haalbaarheidsonderzoek is uitgevoerd en laat positieve mogelijkheden zien. Midden op straat, afgelegen van de bewoonde wereld, vindt een vergadering plaats met de dorpsvertegenwoordiging. Nu zijn de bewoners aan zet om de huizen in te tekenen op een plattegrond. Een watercomité voor de eigen bijdrage en onderhoud is al opgericht. Stap voor stap komen we dichterbij de uitvoering. De mensen zijn opgelucht en blij als ze van Chaminda te horen krijgen dat het project gerealiseerd zal worden.

Gehandicaptenhuis

Het project van Ollanda Waththa, huis met 60 verstandelijk beperkte volwassenen, ligt diep in het binnenland. Je waant je in een film uit de vorige eeuw. Wat een prachtige, vredige natuur en lieve mensen. Mr. Kapilla, zelf ook gebonden aan een rolstoel, is de directeur. Hij heeft de zaken goed op orde. Er wordt goed schoongemaakt, de mensen zien er keurig verzorgd uit en ieder heeft een taak in het onderhoud en huishouden. Helaas moeten ze leven met een rantsoen aan water. Jan maakt een sponsorfilm om een watervoorziening te realiseren. Hopelijk kunnen we zo snel mogelijk het geld bij elkaar krijgen om met het project te starten. In [deze film](#) wordt het probleem en het plan in beeld gebracht.

Onderweg

De netwerkbezoeken worden erg op prijs gesteld door de mensen die met onze Stichting samenwerken of de intentie tot samenwerken hebben. Ik herinner me nog de zondagochtend telefoontjes van Zuster Beatrice, 10 jaar geleden directrice van een grote meisjesschool en nu gepensioneerd. “Wanneer kom je water brengen”, was steeds haar vraag aan Jan. Het waterprobleem werd in 2010 aangepakt en nu zijn we bij haar op bezoek in het bejaardenhuis van de congregatie. Nog steeds zo dankbaar voor het blauwe goud en de vele kinderen die daardoor naar haar school kwamen.

Verder genieten we van de spontane belevenissen en ontmoetingen onderweg naar volgende afspraken. We wandelen door de rijstvelden en zien veel rijstveldwerkers de bedden in orde maken. Keiharde fysieke inspanning, soms zie je een tractor het werk doen. Onze rijst wordt hier verbouwd voor een paar eurocent!

Voortgang lokale stichting

Ondertussen heeft de staf in Sri Lanka ook niet stil gezeten. De motivatie en enthousiasme is aangewakkerd om zelfstandiger de projecten op te zetten, te organiseren en uit te voeren. Met de versterking van Swarnamali en Priyantha kan Jan meer taken overdragen aan Chaminda. Ze vullen elkaar goed aan en ze zien de meerwaarde van deze ontwikkeling. Daar zijn alle partijen erg blij mee.

Na 3 weken was het weer tijd om naar huis te gaan. We hebben veel gezien en beleefd en prettige interessante mensen ontmoet. Wij zijn dankbaar voor de gastvrijheid van de familie Fernando, die ons steeds weer een warm thuis biedt.

Onder [deze link](#) zijn de foto's van het werkbezoek te zien.